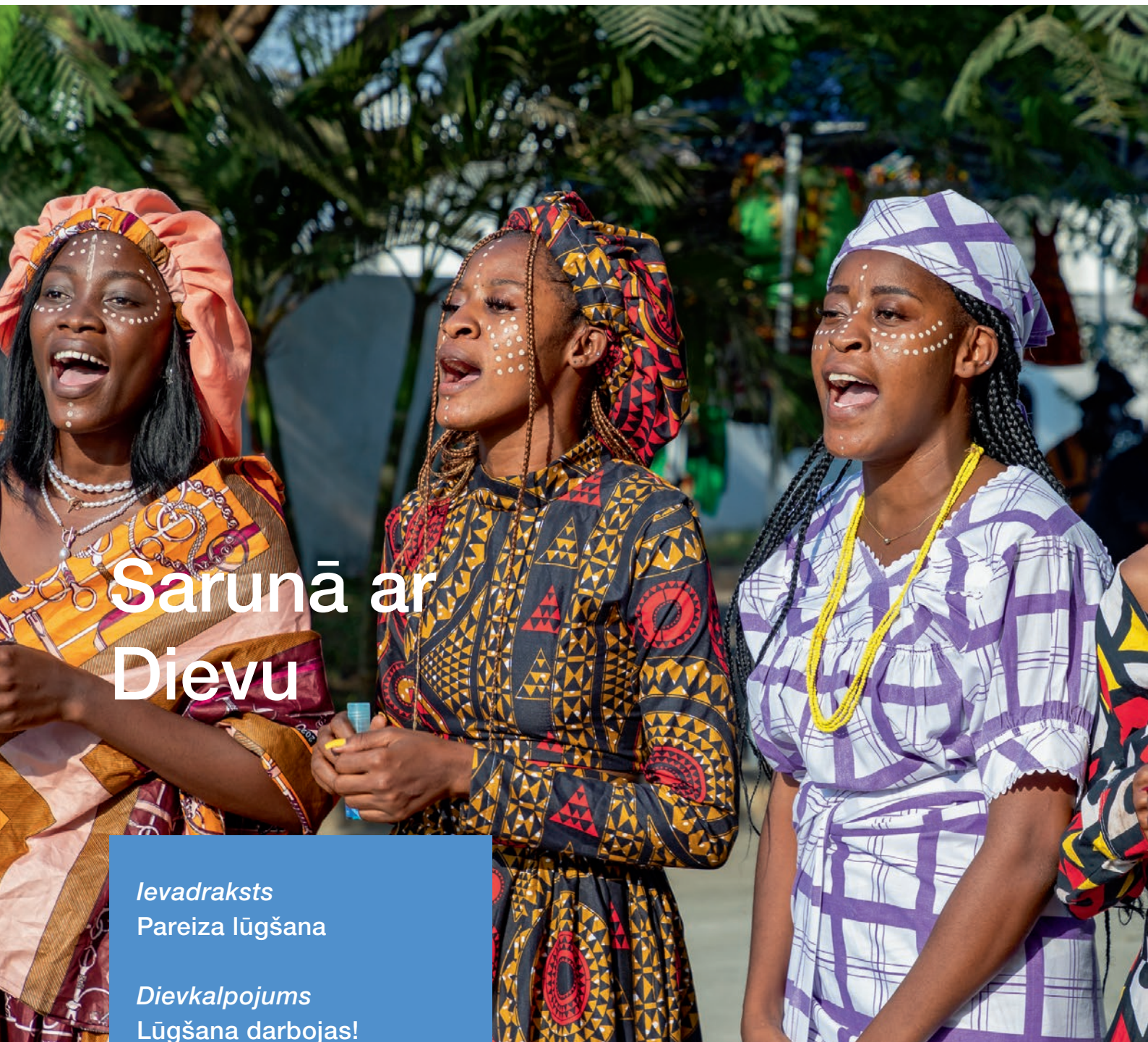

community

The New Apostolic Church around the world

02/2024/LV

Sarunā ar Dievu

Ievadraksts
Pareiza lūgšana

Dievkalpojums
Lūgšana darbojas!

Baznīcas mācība
Dieva un patiesā Dieva tēli

New Apostolic Church
International

■ Ievadraksts

3 Pareiza lūgšana

■ Dievkalpojums

4 Lūgšana darbojas!

■ Bērnu stūrītis

10 Elija un atraitne no Sareptas

12 Ciemos pie Edvīna Vervjē
(Beļģija)

■ Doktrīna

14 Dievs – ko cilvēki redz, un
kāds Viņš ir patiesībā

■ Pasaules ziņas

18 Baznīcas vadība paaudžu
maiņā

Pareiza lūgšana

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Jēzus apsolīja: ja jūs sapulcēsieties kopā manā Vārdā un lūgsiet manā Vārdā, jūs to saņemsiet. Katru reizi, kad mēs pulcējamies, lai lūgtu Jēzus vārdā, Viņš ir mūsu vidū un lūdz kopā ar mums.

Kad mēs pulcējamies kopā Jēzus vārdā un lūdzam Dievu par to, ko Jēzus lūdz Dievam darīt mūsu labā, Jēzus lūdz kopā ar mums. Bet mums ir jāprasa tas pats, ko Viņš. Tātad, ja tu lūdz: “Dievs, es gribu būt ļoti, ļoti bagāts!”, tu nevari sagaidīt, ka Jēzus lūgs kopā ar tevi. Jo Jēzus par naudu un bagātībām teica pavisam ko citu. Un, kad es lūdzu: “Jēzu, Tev ir jāsoģda mans ienaidnieks!”, es nevaru sagaidīt, ka Jēzus to lūgs kopā ar mani, jo Viņš tam nepieķritīs. Uz šādām lūģšanām netiek atbildēts, jo tās neatbilst Jēzus lūģšanai.

Ko Jēzus lūdz par mums? Jāņa 17:24 mēs lasām: “Tēvs, es vēlos, lai tie, kurus Tu man esi devis, būtu ar mani tur,

kur Es esmu.” Ja mēs vēlamies, lai mūsu lūģšanas tiktu atbildētas, mums ir jācēnģas lūģt Dievam to, ko Jēzus lūdz no sava Tēva par mums.

Ar sirsnģīgiem sveicieniem, jģsu

Žans Luka Šneiders

Attēls: Šveices Jaunapustuliskā baznīca

1. Tesalonīkiešiem 5,17

Lūdziet bez mitēšanās

7. janvārī pirmapustulis Žans Luka Šneiders noturēja dievkalpojumu gada sākumam Bāzelē (Šveice).

I Lūgšana darbojas!

Mīļie brāļi un māsas, patiesībā tas ir ļoti jauks veids, kā sākt šo jauno gadu. Šī lūgšana, ko mēs visi kopā esam lūguši: "Parādiet mums ceļu uz godību." Mūsu dzīvē ir mērķis, un tā ir godība. Mūsu mērķis ir ne tikai mūsu labklājība, mūsu laime un panākumi. Mēs esam izvirzījuši sev daudz lielāku mērķi. Mēs vēlamies ieiet godībā, pilnīgā kopībā ar mūsu Dievu. Tas ir mūsu lēmums, un tas ir un paliks mūsu mērķis jaunajā gadā. Tā Kunga dienā mēs vēlamies ieiet Dieva valstībā un sadraudzībā ar Dievu.

Tas nav sapnis vai vēlmju domāšana: Jēzus Kristus atgriešanās nav nejaušība, tas ir dievišķs fakts, nevis tikai apsolījums, ko kāds mums ir devis. Kad Dievs un Svētais Gars runā par tā Kunga dienu, viņi apraksta kaut ko, kas ir Viņa acu priekšā. Kā cilvēkam to ir grūti saprast, bet Dievam nākotne ir tagadne, un pagātne ir tagadne. Viņam viss ir priekšā. Viņu nesaista laiks. Kad Viņš runā ar mums par Jēzus Kristus atgriešanos, Viņš apraksta kaut ko tādu,

ko Viņš jau redz un kas Viņam jau ir noticis. Tas ir mūsu mierinājums. Tas nav neskaidrs solījums: varbūt tas notiks kādu dienu. Mēs nezinām laiku, bet ir pilnīgi skaidrs, ka tas notiks. Tādēļ šī lūgšana: parādiet mums ceļu. Kā mēs tur nokļūsim? Kā mēs varam piedalīties? Uz šo lūgšanu vienmēr atbildēs Svētais Gars. Viņš norāda uz Jēzu Kristu. Jēzus Kristus ir ceļš. Ja jūs vēlaties ieiet Dieva valstībā, ja jūs vēlaties būt klāt Jēzus Kristus atgriešanās brīdī, tad jums ir jāiet Jēzus Kristus ceļš. Viņa mācība un Viņa dzīve ir ceļš. Sekojiet Viņa piemēram un sekojiet Viņa mācībai. Tādā veidā mēs varam sagatavoties otrajai atnākšanai un sasniegt savu mērķi. Lai kas notiktu nākamajā gadā, nāksim pie Dieva: parādisim mums ceļu. Un Svētais Gars saka: raugies uz Jēzu Kristu. Studējiet Viņa evaņģēliju un lietojiet to praksē. Tas ir veids, kā iemantot valstību.

Būtiska Jēzus Kristus mācības daļa ir lūgšana. Lūdzieties vienmēr, lūdzieties bez pārtraukuma. Jēzus to izskaidroja

daudzos veidos, piemēram, atraitnes un tiesneša piemērs, kad Viņš runāja par beigu laikiem. Lūdzieties visu laiku, nepārtrauciet lūgt. Tā ir daļa no ceļojuma. Lūgšana ir svarīga daļa no mūsu sagatavošanās tā Kunga dienai, un tāpēc tā ir šī gada devīze: "Jūsu lūgšana ir efektīva." Svētais Gars mums to parādīs atkal un atkal. Patiesībā Viņš dara vairāk. Viņš ne tikai parāda mums ceļu, bet arī dod mums solījumu: neuztraucieties, Es vienmēr būšu ar jums šajā ceļā. Pāvils to izteica citādi. Viņš runāja par Jēzu Kristu, kurš tagad ir debesīs pie Dieva troņa, aizlūdzot par mums. Viņš ir mūsu aizstāvis neatkarīgi no tā, kas notiek. Iedomāsimies, ka Dieva Dēls iet pie Tēva un saka: "Tev tagad viņiem jāpalīdz, lūdzu, piedod viņiem." To ir mazliet grūti saskaņot ar mūsu izpratni par Trīsvienību. Mēs domājam, ka Tēvs ir kaut ko izdarījis, un tad Jēzus nāk un saka: "Nē, nedari to, esi žēlsirdīgs pret viņiem un palīdzi tiem." Tad Tēvs mainītu savas domas un mērķi, jo Jēzus Kristus lūdza par mums. Mēs zinām un ticam, ka Dieva Tēva Trīsvienība, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars ir pilnīgi viens. Bet Pāvils gribēja teikt: Dievs vienmēr būs gatavs tev palīdzēt un piedot. Kad Viņš saka: Jēzus Kristus, Dieva Dēls, aizlūdz par mums, tas nenozīmē neko citu kā to, ka Dievs vienmēr būs gatavs jums palīdzēt bez nosacījumiem un piedot jums šobrīd. Viņš vienmēr ir gatavs piedot. To tas nozīmē. Pāvils arī teica, ka Svētais Gars lūdz par mums un aizlūdz par mums, kad mēs nevaram atrast vārdus. Svētais Gars ir daļa no Trīsvienības.

Tas nenozīmē neko citu kā to, ka Dievs vienmēr uztver mūsu dvēseles ilgas, mūsu sāpes un ciešanas, pat ja mēs neatrodam pareizos vārdus. Mēs varam būt pārliecināti, ka Dievs mūs pazīst, Viņš dzird mūsu lūgšanu, pat ja tā ir tikai nopūta. Dievs to vienmēr uztvers. Viņu interesē, kā tev klājas. Viņš saprot visas bēdas. Viņam visas rūpes ir svarīgas. Viņš vienmēr ir tev blakus. Viņš ne tikai parāda mums ceļu, bet arī dod mums pārlicību un solījumu: neuztraucieties, Es vienmēr būšu jums blakus. Es esmu šeit, lai jums palīdzētu, piedotu, uzklausītu jūs. Atpakaļ pie devīzes: "Lūdzieties visu laiku." Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu lūgt katru minūti, visu dienu un visu nakti. Nevieni to nevar izdarīt. Vismaz es to nedaru, ik pa laikam man ir jādara kaut kas cits. "Lūgšana visu laiku" nozīmē, ka mēs to darām katrā situācijā. Tas nenozīmē neko citu kā tikai to, ka mūsu lūgšana nav atkarīga no mūsu situācijas, vajadzībām un bailēm, ne arī no mūsu situācijas un mūsu grūtībām: mūsu lūgšana izriet no mūsu attiecībām ar Dievu. Tā ir atšķirība.

Daudzi cilvēki lūdzas, kad viņiem ir slikti, un tad atceras, ka ir vēl kāds, kam piezvanīt. Lūgt visu laiku nozīmē, ka mūsu lūgšana izriet no mūsu attiecībām ar Dievu. Mēs lūdzam, jo ticam Dievam un zinām, ka Viņš ir visvarens. Viņam nekas nav neiespējams. Mēs ticam Viņa mīlestībai. Viņš mūs mīl. Mēs ticam, ka Viņš mūs atpestīs, un tāpēc mēs turpinām atgriezties pie Viņa. Mēs mīlam Viņu no visas sirds un jūtam nepieciešamību runāt ar Viņu, nākt pie Viņa un būt sadraudzībā ar Viņu sarunās un lūgšanās tikai tāpēc, ka mēs mīlam Viņu. Mums ir vajadzīgs šis kontakts. Lūdzieties visu laiku, neatkarīgi no mūsu situācijas, bet vienkārši aiz mūsu ticības un mīlestības uz Dievu. Tas ir mūsu lūgšanas pamats.

Lūgšana darbojas. Lūgšana ir efektīva. Tas tagad var mūs nodarbināt visu gadu. Es nevēlos iedziļināties šajā tēmā, bet apskatīsim dažādas lūgšanas daļas un to, kā lūgšana var darboties.

Dievs vienmēr būs tev līdzās arī šogad.

Svarīga lūgšanas daļa ir "pielūgsmē". Brāļi un māsas, es zinu, ka tā ne vienmēr ir bijusi daļa no mūsu tradīcijām. Es atceros, ka manā jaunībā tas netika tik daudz apspriests. Tas notika vēlāk ar pirmapustuli Fēru un pirmapustuli

Lēberu. Jūs to pieminējāt. Dieva pielūgšana ir ļoti svarīga daļa. Šajā 2024. gadā atkal un atkal veltīsim laiku, lai domātu par Dievu un tiktu galā ar Viņa dabu. Tas prasa zināmu laiku, un jums vajadzētu nedaudz atkāpties un vienkārši padomāt par to. Kas tad ir Dievs? Tādā veidā mēs nodarbojamies ar Viņa visvarenību. Ko tas nozīmē? Dievs ir Radītājs, un Viņš ir visvarens. Dievs ir pilnīgs, to ir viegli pateikt, bet Dieva pilnība ir kas daudz vairāk. Viņš nekad nekļūdās. Viss, ko viņš dara, ir ideāls. Uzlabojumiem nav vietas. Tas, ko Viņš saka un dara, ir vienkārši pilnīgs mūžīgi mūžos: visvarenība, Dieva pilnība, Dieva varenība, Dieva mīlestība. Viņš nav tikai cilvēks, kurš mūs mīl. Viņš ir mīlestība. Viņš nevar palīdzēt, bet mīl, tāda ir Viņa daba. Ik pa brīdī ir vērts to rūpīgi apskatīt. Tas ietekmē arī mūs. Tas palīdz mums izveidot pareizas attiecības ar Dievu, un no tā nāk dievbijība un cieņa. Jūs apzināties, cik tas ir liels un cik mazi mēs esam. Cilvēki, kas ir tik spēcīgi un tik skaļi kliec, ir ļoti mazi. No otras puses, pieaug arī dziļa uzticēšanās. Dievs ir visvarens un pilnīgs, un Viņš mani mīl. Man ir pamats Viņam pilnībā uzticēties. Tikai šis "pielūgsmes" aspekts var to panākt mūsos: no vienas puses, pazemība, bailes no Dieva, cieņa un, no otras puses, uzticība un pašāvība. Lūgšana darbojas. Pielūgsmē mums ir efektīva. Kaut kas notiek mūsu sirdīs. Dārgie brāļi un

māsas, mums tas nav jādara katru dienu, bet vienmēr veltīsim laiku, lai pielūgtu Dievu un nodarbotos ar Viņa dabu. Tam ir pozitīva ietekme uz mums, un tā ir brīnišķīga sagatavošanās Jēzus Kristus atgriešanās brīdim tiem, kas mīl Dievu, uzticas Viņam un seko Viņam ticībā.

Vēl viena lūgšanas sastāvdaļa ir "pateicība". Pateikties ir ļoti svarīgi. Es nevēlos tagad sludināt morāli, bet varbūt mēs šogad varētu nedaudz intensīvāk pateikties Dievam un turpināt domāt par to, ko Dievs mums ir devis un ko Viņš ir darījis mūsu labā, ko Viņš dara un ko Viņš darīs. Es zinu, ka cilvēks vienmēr mēdz vispirms redzēt to, kā viņam vēl nav, kā viņam vairs nav un kā viņam trūkst.

Kad jūs dodaties apkārt pasaulei, jūs saprotat, ka neapmierinātība nav atkarīga no cilvēku finansiālā stāvokļa. Ir tādi, kuriem ir daudz, un tomēr viņi ir pastāvīgi neapmierināti. Es redzu cilvēkus, kuriem nekā nav un kuri ir ļoti apmierināti. Pamatdoma: apmierinātībai nav nekāda sakara ar to, kas mums pieder vai kā mums nav. Gandarījums ir mūsu sirds attieksmes rezultāts. Ir cilvēki, kuriem pieder daudz un kuri nekad nav apmierināti. Pārejot uz garīgo, es saku: nodarbiniet sevi ar to, ko Dievs jums ir devis.

Pielūgsmē nozīmē: viss nāk no Dieva, un, ja viss nāk no Dieva, viss, ko Viņš man ir devis, nāk arī no Viņa. Pateicība par to rada zināmu prieku mūsu sirdīs, un prieks šajā pasaulē ir kļuvis reti sastopams. Šis prieks rada gandarījumu un nodrošina arī garīgo līdzsvaru. Mēs kļūstam stiprāki savā dzīvē. Pateicīgais ir stiprāks par nepateicīgo, viņu nevar tāpat notriekt, jo viņš domā par visu, ko Dievs viņam jau ir devis. Viņš ir stabils savā dzīvē. Tātad pateicībai ir ļoti liela ietekme uz mums pašiem, un tā kļūst par svētību mums. Šogad atvēlēsim laiku pateicībai.

Mēs arī nākam pie Dieva ar saviem lūgumiem. Ievaddziesmā mēs dziedājam kopā, lai mēs varētu nākt pie Dieva lūgšanā, lai Viņam visu izstāstītu. Šī doma mani nodarbina. Es dažreiz baidos, ka lūgšanu dzīve šur un tur ir samazinājusies un ka cilvēks vairs tik daudz nerunā ar labo Kungu. Lūgšanas laikā nav obligāti jānometas ceļos gultas vai altāra priekšā. Tā var būt arī saruna tavā prātā, kur tu runā ar Dievu. Brāļi un māsas, izmantosim šo iespēju, lai runātu ar Dievu. Sociālajos medijos notiek tik daudz - tiek runāts un rakstīts par visu un visiem. Kā ir ar lūgšanu, ar dialogu ar Dievu? Brāļi, māsa, tu vienmēr vari nākt pie Dieva un pateikt Viņam visu, bet tiešām visu, bez kauna, bez bailēm,

bez kautrības. Mēs varam brīvi runāt par jebko. Neatkarīgi no tā, vai esat laimīgs, dusmīgs vai sarūgtināts, kad esat neapmierināts, vienkārši nāciet pie Dieva un pasakiet Viņam visu savā prātā un lūgšanā. Mīlais Dievs, ir kaut kas, ar ko man ir problēmas: viņš mani tagad ir nokaitinājis, viņa mani ir aizvainojusi, tas ir negodīgi – pasaki labajam Kungam visu atklāti lūgšanā. Tas darbojas. Viņam vienmēr ir laiks, jūs kaimiņam parasti nav laika jūs klausīties, un pēc piecām minūtēm jūs saprotat, ka viņu tas nemaz neinteresē. Labajam Kungam vienmēr ir laiks. Ir tik mierinoši to zināt. Jūs varat nākt pie Viņa jebkurā laikā, neatkarīgi no tā, kad jūs to darāt, Viņam ir laiks jums. Viņš jūs klausās un saprot.

Kad pielūgsmē un pateicība darbojas kopā, šī lūgšana kļūst par kaut ko. Mēs runājam ar Dievu, ar Visvareno, ar perfekto un mīlošo, zinot: Viņš mani saprot, un, tā kā Viņš ir visvarens un pilnīgs, Mīlestība un Pestītājs, Viņš to darīs pareizi. Viņš arī man palīdzēs. Viņš grib un man palīdzēs. Viņš labāk nekā es zina, ko man vajag un kas man ir vislabākais.

Pielūgsmē: Viņš ir Glābējs. Ko Viņš grib? Kad mēs to iepazīstam un atklājam Viņam savas bažas un lietas, mēs saprotam, ka Viņš vēlas, lai es būtu kopā ar Viņu mūžīgi. Jēzus Kristus vēlas, lai es būtu tur, kur Viņš ir. Jo vairāk mēs to iepazīstam, jo vairāk mēs nonākam pie secinājuma: dārgais Dievs, Tava griba tiks darīta! Mēs to sakām nevis aiz atkāpšanās, bet aiz pārliecības, pat aiz entuziasma: dārgais Dievs, Tava griba tiks darīta. Es zinu, ko Tu gribi: Tu gribi mani atpestīt. Tu vēlies padarīt mani laimīgu uz visiem laikiem. Tu gribi mani vest savā valstībā, kur vairs nav ne ciešanu, ne nāves, ne sāpju. Tad šī lūgšana - Tava griba tiks darīta - būs brīnišķīgs mierinājuma un spēka avots. Mēs nākam pie Dieva pēc pielūgsmes, pēc pateicības, un tagad mēs runājam un sakām Viņam visu, kas nav labs, un uzticam to Viņam, un tad atbilde nāk no Svētā Gara. Atcerieties, kas Viņš ir un ko Viņš vēlas – Viņa gribu...

Kad Jēzus Kristus bija uz zemes, Viņš bija pilnīgi pārliecināts, ka Dievs Viņam dos to, ko Jēzus no Viņa lūdz. Viņam bija šī brīnišķīgā drošība un garantija: to, ko Es lūdzu no Tēva, Viņš man dos. Jā, tā tas notika. Kāpēc? Jo Kungs Jēzus vienmēr lūdza to, ko Dievs gribēja Viņam dot. Es domāju, ka šī ideja ir vienkārši fantastiska. Dievs vienmēr ir klausījies Jēzū, jo Jēzus vienmēr no Viņa prasīja, ko Dievs gribēja Viņam dot. Darīsim to pašu. Pirmām kārtām lūgsim Dievam to, ko Viņš vēlas mums dot: pestīšanu, pestīšanu, svētību. Tad mēs esam pārliecināti, ka Dievs mūs dzirdēs.

Tāpēc nāksim pie Dieva ar saviem lūgumiem, raizēm, bailēm, vajadzībām un brīvi runāsim ar Viņu par tām. To darot, mēs varam būt pārliecināti, ka Viņš mums palīdzēs un ka Viņa palīdzība ir labākais, ko mēs varam saņemt.

Pēdējais punkts: aizlūgšana. Tas ir ļoti svarīgi mūsu laikā. Mēs neesam akli. Kad mēs paskatāmies uz mūsu ģimenēm, mūsu draudzēm un pasauli, mēs redzam, ka daudziem cilvēkiem ir ļoti slikti. Pirms dievkalpojuma brāļi man teica, ka ir arī ļoti slikti gadījumi un ir brāļi un māsas šeit, draudzē un aprīņķī, kuriem ir ļoti daudz vajadzību. Es varu teikt, ka tas tiešām ir visur, un es par to daudz domāju. Jūs nevarat vienkārši būt vienaldzīgs un teikt, ka tas ir tieši tā, kā tas ir. Ko mēs varam darīt? Mēs varam lūgt par savu ģimeni, par baznīcu un cilvēkiem. Aizlūgšana ir kaut kas ļoti svarīgs. Tā ir ļoti svarīga daļa no mūsu sagatavošanās Jēzus Kristus atgriešanās brīdim. Jēzus ņem pie sevis tos, kas seko Viņam un dara Viņa gribu. Viņa griba ir: mili savu tuvāko kā sevi pašu. No šī bausļa vien izriet aizlūgšanas nepieciešamība. Mēs tikko esam lūguši par sevi un mīlam savu tuvāko tā, kā mīlam sevi, tāpēc lūdzam arī par savu tuvāko. Viņam arī

vajadzētu būt labi. Mēs lūdzam par viņu un dalāmies viņa labklājībā un raizēs, kā arī viņa bailēs un vajadzībās. Tā kā mēs viņu mīlam, mēs dalāmies viņa kopībā un nākam pie Dieva un lūdzam par viņu. Šī aizlūgšana darbojas. Tagad atkal atskan balss: jā, bet ne vienmēr... Un es to saprotu. Es esmu daudzkārt un daudz lūdzis par brāļiem un māsām, un viņi tik un tā ir miruši. Labais Kungs viņus nedziedināja. Es domāju par dažām valstīm, kurās es gadu desmitiem esmu lūdzis par mieru, un tur kļūst arvien sliktāk. Cilvēki dzīvo lielās vajadzībās: dārgais Dievs, dari kaut ko. Bet nekas nenotiek. Viņi mirst no bada un tā tālāk. Tad rodas doma: aizlūgšana ir skaista, bet pilnīgi bezjēdzīga, tā nedarbojas. Tā ir pieredze un cilvēka prāts. Es atgriezos pie pielūgsmes. Kā jūs to iedomājaties? Tu lūdz, draudze lūdz, un, kad draudze lūdz, labais Kungs kaut ko dara. Tas nozīmētu, ka labajam Kungam ir plāns, kā tam būtu jānotiek, un, tā kā jūs tagad nākat un lūdzat, Viņš maina savas domas un savu nodomu? Tas ir grūti, kad jūs ar to nodarbojaties. Tā kā mēs lūdzam, labais Kungs saka: tagad, kad jūs visi lūdzat, Es viņam palīdzēšu un mainīšu situāciju. Tas nozīmētu, ka mēs mīlam savu tuvāko vairāk nekā Dievs viņu mīl, un, tā

kā mēs lūdzam, Dievs maina Savu prātu un dara labu. Mūsu pieredze mums māca, ka aizlūgšana ne vienmēr ir noderīga. Mūsu prāts saka: tavā ticībā tas nemaz nav iespējams. Tad mums ir jāsaka prātam un pieredzei: es lūdzu ticībā, es to nevaru saprast, tas runā pret manu pieredzi, bet es ticu. Kungs Jēzus lūdza par mums, kad Viņš bija uz zemes. Pirmie kristieši lūdza viens par otru. Pāvils atkal un atkal teica: lūdz par mani. Ja tas būtu pilnīgi bezjēdzīgi, tas nebūtu Bībelē, un Kungs Jēzus, Pāvils, Pēteris un baznīca Jeruzalemē to nebūtu darījuši šādā veidā. Tāpēc: aizlūgšana darbojas! Tas ir Bībelē. Mums ir jālūdz par savu tuvāko, un mēs to darām ticībā un pašlūgšanā. Pat ja es nesaprotu, kā tas darbojas, un pat ja mana pieredze man saka citādi. Mēs lūdzam par savu tuvāko. Pateicoties mūsu mīlestībai pret savu tuvāko, mēs jūtam nepieciešamību lūgt par viņu. Šī aizlūgšana, pirmkārt, darbojas uz mums pašiem. Ja mēs veltām laiku, lai interesētos par otru cilvēku, mēs pēkšņi saprotam, ka viņi ir daudz sliktāki nekā mēs, lai gan viņi ir pelnījuši būt tikpat labi kā es. Tas nav domāts kā morāls sprediķis, bet padomāsim par to. Kad mēs redzam savus brāļus un māsas vai cilvēkus pasaulē, mēs saprotam, ka viņi ir vismaz tikpat labi kā es, bet viņiem nav tā, kas ir man. Tad jūs patiešām saprotat, ko nozīmē žēlastība, un jūs kļūstat vēl pateicīgāki

un saprotat, ka labais Kungs man to ir devis no žēlastības. Es to neesmu pelnījis. Es nevaru saprast, kāpēc tas esmu es, nevis citi. Mīlais Dievs – paldies! Tas palīdz mums labāk saprast, ko sākumā nozīmē žēlastība. Mēs lūdzam Dievu uzticībā, pielūgsmē. Dievs ir mīlestība, un Viņš mīl arī manu tuvāko, kā Viņš mīl mani. Viņš zina, ko dara, un Viņš viņam palīdzēs. Tā nav nejaušība vai varbūtība – nē, mēs nonākam pie pārliecības: Dievs palīdzēs! Tas padara mūs stiprākus. Mēs pilnībā pašlūdzamies uz Dievu. Viņš palīdzēs arī manam tuvākajam, un Viņa griba tiks izdarīta arī mana tuvākā labā. Tad mēs apzināmies, ka vienīgais risinājums mūsu tuvākajam un līdzcīvēkiem ir tā Kunga Otrā atnākšana, glābšana un jauna radība. Jo vairāk mēs nodarbojamies ar to, kas notiek uz šīs zemes, jo lielāka kļūst šī pārliecība. Vienīgais veids, vienīgais risinājums patiešām ir Dieva pestīšanas plāns, ka Dievs noteikti atpestīs cilvēkus no šī ļaunuma. Tad jūs patiešām saprotat Dieva pestīšanas ieceri un to, kāpēc Viņš to visu dara. Tas ir vienīgais risinājums, lai katrs cilvēks ieietu jaunajā radībā un atkal spētu mūžīgi dzīvot kopā ar Dievu. Mēs no tā varam secināt. Tās ir aizlūgšanas sekas: pateicība, labāka izpratne par žēlastību, pašlūgšanās uz Dievu, ka Viņš palīdzēs, un koncentrēšanās uz Dieva pestīšanas ieceri.

Aizlūgšana mums palīdz, bet aizlūgšana palīdz arī mūsu tuvākajam. Mums ir šī pašāvība un apsolījums no Dieva: Viņš arī atbildēs uz šīm lūgšanām. Viņš palīdzēs mūsu tuvākajam. Kad cilvēki zina, ka mēs lūdzam par viņiem, tas viņiem sniedz mierinājumu. Joprojām ir kāds, kurš viņus interesē un kurš piedalās. Tas ir ļoti svarīgi, nav palicis tik daudz cilvēku, kas to dara. Tas ir mierinājums tiem, kuri zina, ka kāds lūdz par mani un dalās manās ciešanās. Komforts arī veido uzticību. Mēs ļaunjamies, ka Dievs palīdzēs, un tas viņus stiprina viņu uzticībā. Tad notiek kaut kas ļoti noslēpumains. Es to nevaru izskaidrot, bet es to piedzīvoju katru dienu. Tu jūties tā, it kā tevi nestu lūgšanu rokās. Tas ir skaists attēls, un jūs to nevarat izskaidrot ar savu prātu. Bet, ja ir kāds, kas to piedzīvo, tas esmu es. Es zinu, ka daudzi brāļi un māsas lūdz par mani. Es nezinu, kurš, es nezinu, cik daudz, es nezinu, kur – es zinu tikai vienu: es jūtos atbalstīts ar savu brāļu un māsu lūgšanām. Es to nevaru izskaidrot. Tas ir tikai fakts. No daudziem brāļiem un māsām, kuri ir nonākuši sliktā situācijā, es zinu, ka viņi jūtas nesti ar savu brāļu un māsu lūgšanām uz lūgšanu rokām. Aizlūgšana darbojas, un papildus nāk mūsu pārliecība, ka Dievs palīdzēs.

Pielūgsmē, pateicībā, lūgšana, aizlūgšana ir efektīva. Intensīvi pētīsim to un lūgsim kopā. Kad mēs kopīgi lūdzam,

piemēram, mūsu Tēvu, tas stiprina Baznīcas vienotību. Mums par to vajadzētu vairāk padomāt. Kad mēs lūdzam kopā, tas uzsver, ka mums visiem kopā ir nepieciešama Dieva žēlastība. Mēs sakām Dievam: esi žēlsirdīgs pret mani. Tas stiprina vienotību. Mums visiem ir viens mērķis un viens un tas pats lūgums: parādiet man ceļu, stipriniet vienotību. Turpināsim likt vēl lielāku uzsvāru uz kopīgu lūgšanu arī turpmāk. Lūgšana darbojas. Āmen.

GALVENĀS DOMAS

- Svētais Gars aicina mūs lūgt.
- Tas Kungs lūdz par mums.
- Lūgšana Jēzus vārdā veicina mūsu pestīšanu.
- Mūsu kopīgā lūgšana stiprina Baznīcas vienotību.

ELIJA UN ATRAITNE NO SAREPTAS

1. KĒNIŅU 17, 1–16

Izraēlā valda sausums; ilgi nav lijšis. Dievs nodrošina pravieti Eliju tuksnesī ar kraukļu palīdzību. Viņi atnes Elijam maizi un gaļu. Elija dzer ūdeni no Kritas strauta. Bet tad arī šis avots izžūst.

Dievs pavēl Elijam: “Celies un ej uz Sareptu un paliec tur. Sareptā dzīvo atraitne, kas par tevi parūpēsies.”

Tā Elija dodas ceļā uz Sareptu. Kad Elija ierodas pie pilsētas vārtiem, sieviete tur lasa žagarus. Viņš viņai jautā: “Atnes man nedaudz ūdens padzerties!”

Atraitne aiziet. Elija vēl sauc: “Atnes man arī maizes kumosu!” Tad sieviete viņam saka: “Man vairs nav maizes, tikai sauja miltu un nedaudz eļļas krūzē. Es

tikko paņēmu malku un gribu kaut ko sagatavot sev un dēlam mājās no pēdējā, kas mums ir. Tad mums ir jāmirst.”

Elija viņai saka: “Nebaidies. Dari to, ko esi iecerējusi darīt. Bet vispirms izcep man kaut ko; pēc tam tu kaut ko cepsi arī sev un savam dēlam.

Dievs jums apsola, ka tīnē esošie milti neizsīks un ka eļļas

krūzē nepietrūks, kamēr tas Kungs atkal neliks līt.”

Viņa dara to, ko Elija viņai liek darīt. Un Elijam, atraitnei un viņas dēlam katru dienu ir, ko ēst: kamēr ilgst sausā sezona, tīnē vienmēr ir milti un eļļas krūze nav tukša. Tieši tā, kā Dievs apsolīja.

CIEMOS PIE EDVĪNA VERVJĒ (BEĻĢIJA)

Mani sauc Edvīns, un es esmu piecus gadus vecs. Esmu jaunākais ģimenē. Man ir divas māsas, Reģīnai ir 15 un Brisetai ir 14 gadu, manam brālim Benjamiņam ir 11 gadi. Mēs dzīvojam Vervjē, kas ir pilsēta Valonijas reģionā Beļģijas dienvidos. Beļģija ir divvalodīga valsts: šeit runā franču valodā, bet Beļģijas ziemeļos - holandiešu valodā.

Mans tēvs Bernardo ir priesteris un priekšstāvis Vervjē draudzē. Manas mātes vārds ir Laurete.

Es apmeklēju pirmsskolu kopš trīs gadu vecuma. Kad es tur nokļuvu, Eiropā parādījās pirmie Covid gadījumi, un arī mana klase nebija pasargāta no vīrusa. Es baidījos inficēties, bet ar Dieva palīdzību visa mana ģimene izdzīvoja pandēmiju. Mēs bieži domājam par ģimenēm, kuras kādu ir zaudējušas, un par visiem tiem, kurus šī slimība ir smagi skārusi, lai Dievs viņiem palīdz.

Pa šo laiku es esmu izaudzis diezgan garš, kā jūs varat redzēt fotogrāfijā ar manu tēvu. Es pabeidzu pirmsskolu ar ļoti labām atzīmēm un tagad pāriešu uz skolu, kuru apmeklē arī manas divas māsas. Es jau varu mazliet lasīt un rakstīt.

Brīvajā laikā man patīk spēlēt futbolu; Esmu bijis arī Bielmont stadionā Vervjē.

Mani mīļākie ēdieni ir makaroni ar Boloņas mērci, pica un vistas gabaliņi, kā arī makajabu, kas ir sāļtas žāvētas zivis.

Mūsu draudzē Vervjē mums ir lielisks bērnu koris. Man ir liels prieks tur dziedāt, es apmeklēju visus kora mēģinājumus.

Dievs – ko cilvēki redz, un kāds Viņš patiesībā ir

Kā tas var būt? Vecajā Derībā Dievs ir dusmīgs, un Jaunajā Derībā Viņš ir mīlestība. Tas, kas ir mainījies, nav Viņa daba, bet gan tas, kā cilvēki viņu redz. Pirmapustulis to skaidri norāda šajā mācību rakstā.

Kā Dieva noslēpumu namturiem (1.Kor. 4:1) apustuļu uzdevums ir norādīt ticīgajiem uz Dieva atklāsmēm. Cilvēks pats nevar pazīt Dievu. Mēs par Dievu varam zināt tikai to, ko Viņš mums ir atklājis.

Dievs atklāj sevi cilvēkam progresīvā veidā. Vispirms Viņš sevi pieteica kā Radītāju, pēc tam kā Kungu Izraēla vēsturē. Dieva iemiestošanās Jēzū Kristū ir Dieva atklāsmē, kas pārspēj visu iepriekšējo. Vasarsvētkos Dievs sūtīja Svēto Garu, lai atklātu cilvēcei papildu zināšanas par Sevi un Viņa pestīšanas ieceri. Svētais Gars ir aktīvs arī mūsdienās, it īpaši caur apustulātu, proti, pareizā sakramentu pārvaldīšanā un pareizā vārda pasludināšanā. Kristus otrās atnākšanas laikā Dievs pilnīgi atklās Sevi tiem, kas ir izredzēti: viņi redzēs Dievu tādu, kāds Viņš ir (1.Jāņa 3:2). Dieva atklāsmes Svētajos Rakstos ir liecinieki cilvēkiem, kurus iedvesmoja Svētais Gars. Bībeles grāmatu autori izmantoja savu valodu un zināšanas, lai atspoguļotu to, ko Svētais Gars viņiem atklāja. Šajā kontekstā atcerēsimies arī to, ka daudzi no šiem tekstiem tika uzrakstīti ilgi pēc notikumiem, uz kuriem tie attiecas.

Radīšanas stāsti tika uzrakstīti ilgi pēc notikumiem, par kuriem tie stāsta, un stāsts par plūdiem neatšķiras. Arī evaņģēliji tika rakstīti gadu desmitiem pēc Jēzus Kristus augšāmcelšanās un uzkāpšanas debesīs (Lūkas 1:1-4; Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms (JBK 1.2.4.1)).

Tikai ar Svētā Gara palīdzību Bībeles lasītājs var saskatīt dievišķo gribu cilvēku rakstītajos tekstos. Jo īpaši apustuļiem, Svētā Gara vadītiem, ir uzdevums interpretēt Svētos Rakstus ticībai saistošā veidā, lai atpazītu un atklātu dievišķo gribu.

Dievs Vecajā un Jaunajā Derībā

Vecā Derība ir Izraēla tautas Svēto Rakstu krājums. Veids, kādā šo rakstu autori apraksta Dievu, atspoguļo viņu laika kultūras un reliģisko kontekstu. Viņi bieži piedēvē Dievam cilvēciskās īpašības. Dievs ir aizvainots – tiek pārkāpts Viņa gods un cieņa. Viņš dusmojas un soda. Viņš nožēlo grēkus – nožēlo izdarīto un nolēm j darīt kaut ko citu.

Dievs ir dusmīgs uz Ādamu un Ievu. Viņš viņiem uzliek sodu – vīrietis cietīs, lai nopelnītu savu maizi, sieviete cietīs, kad viņa dzemdēs, vīrietis valdīs pār sievieti, abi tiks izraidīti no Paradīzes. Sadusmots par cilvēka ļaunumu, Dievs nožēlo, ka ir radījis cilvēku, un vēlas iznīcināt visu, ko Viņš ir radījis, - cilvēkus un dzīvniekus plūdos (1.Moz.

gr. 6:5-7). Visas nelaimes, kas piemeklēja Izraēlu, tiek uzskatītas par Dieva sodu par cilvēku nepaklausību. Un, lai pasargātu savu tautu, Dievs var izrādīt neticamu nežēlību pret Izraēla ienaidniekiem.

Jēzus Kristus atklāj cilvēkiem Dieva patieso dabu. Viņš runā par mīlestības Dievu, kurš nevēlas sodīt grēcinieku, bet gan viņu glābt. Nelaime, kas piemeklē cilvēku, nav Dieva uzlikts sods, bet gan ļaunuma valdīšanas sekas. Jēzus Kristus ir pilnīgs, bez grēka, un tomēr Viņam ir jācieš un jāmirst kā visļaudzākajam no grēciniekiem, jā, kā noziedzniekam.

Vecā Derība Jaunās Derības gaismā

Jēzus Kristus interpretēja Svētos Rakstus, īpaši Toru, pravietiskās grāmatas un psalmus par savu personu un darbu. No tā mēs secinām, ka mums ir jāinterpretē Vecā Derība no Dieva Dēla viedokļa. JBK 1.2.5.2 ir teikts: “Atsevišķās Vecās Derības grāmatās vai Vecās Derības vēlinajos rakstos izteikto apgalvojumu nozīmi ticībai un mācībai nosaka to atbilstība tam, ko māca Evaņģēlijs.”

Jēzus Kristus skaidri saka, ka Dievs nevēlas sodīt grēcinieku. Tāpēc mēs nevaram uzskatīt 1.Moz.gr. 3:14-19 par Dieva gribētu sodu: tikai tāpēc, ka viņi būtu pieļāvuši kļūdu, Dievs būtu notiesājis vīrieti un sievieti ciet – saistībā ar darbu, reproductīvo vecumu un pakļaušanos varai. Ņemot vērā Jēzus mācības un Svētā Gara vadību, mēs ticam, ka Dievs tikai paziņo Ādamam un Ievai par sekām, kas izriet no viņu krišanas grēkā. Starp citu, ja tas tā nebūtu, jebkura iniciatīva, kuras mērķis ir padarīt darbu mazāk apgrūtināšu, būtu pretrunā ar Dieva gribu! Vēstījums, ko mēs iegūstam no šī pieraksta, ir tāds, ka Dievs turpināja mīlēt cilvēku pēc viņa pārkāpumiem un apsolīja viņam sūtīt Glābēju.

Pāriesim pie plūdiem. Kā Dievs, kurš ir visu zinošs un pilnīgs, var nožēlot, ka ir radījis cilvēku, jo Viņš “atklāj” savu ļaunumu saskaņā ar 1.Mozus 6:5? Kā lielākās daļas cilvēku iznīcināšana varētu noņemt grēku, ja tas ļauj izdzīvot Noam un viņa ģimenes locekļiem, kuri pēc dabas ir grēcinieki? Svētais Gars vada mūs, lai mēs redzētu plūdu stāstu no atbrīvošanas perspektīvas, nevis kā sodu (1.Pēt. 3:18-22). Dievs mīl cilvēku, Viņš dod viņam iespēju tikt izglābtam caur paklausību Dievam. Tas pats secinājums attiecas uz visu Izraēlas tautas vēsturi.

Vecajā Derībā pestīšana bija atkarīga no paklausības, kas tika saprasta kā stingra likuma ievērošana. Jēzus Kristus mums ir atklājis, kas ir patiesa paklausība. Dievs vēlas,

lai mēs ticētu Jēzum Kristum un milētu Dievu un savu tuvāko.

Jaunā Derība Svētā Gara gaismā

Tāpat kā Vecās Derības rakstus, arī Jaunās Derības rakstus rakstīja cilvēki, kuri bija piesaistīti savam laikam. Svētā Gara iedvesmoti, viņi izmantoja savus vārdus un zināšanas, lai rakstītu par Jēzus kalpošanu un pierakstītu Svētā Gara atklāsmes. Viņi arī ņēma vērā adresātu kultūru, lai pārliecinātos, ka viņi tiks saprasti. Jaunās Derības Svētajos Rakstos evaņģēlija vēsts vienmēr ir viena un tā pati, taču veids, kā tā tiek pasniegta, atšķiras atkarībā no rakstītāja un saņēmēja.

Tas jo īpaši attiecas uz veidu, kādā tiek runāts par Jēzus Kristus nāvi. Lai izskaidrotu Viņa upura glābjošo nozīmi, Bībeles autori pārmaiņus aktualizē Vecās Derības upurēšanas kultu (izpirkšanas upuris), kara paražas (jāmaksā izpirkuma maksa atbrīvotajiem ieslodzītajiem) un krimināltiesības (grēks ir jāizpērk).

Šo tekstu burtiska interpretācija liktu Dievam parādīties tādā pašā tēlā kā Vecajā Derībā. Dievs uzvedas kā cilvēks, kura gods un cieņa ir aizskarta. Viņš pieprasa sodu vai

kompensāciju. Kādam ir jāmirst par taisnību. Jēzus Kristus ir tas, kurš par mums iestājas. Šo uzskatu par Jēzus Kristus nāvi kristiešiem mūsdienās, īpaši jauniešiem, ir grūti saprast. Par laimi, Svētais Gars dod mums iespēju runāt par Jēzus Kristus nāvi, ne vienmēr uzsverot konfirmācijas ideju.

Jēzus Kristus upuris pirmām kārtām ir mīlestības akts (Jāņa 3:16). Kopš cilvēka krišanas grēkā cilvēks ir dzīvojis tālu no Dieva. Viņa ciešanas nav Dieva uzlikts sods, bet gan sekas tam, ka viņš ir attālinājies no Dieva. Dievs nekad nav pārstājis mīlēt cilvēku. Drīzāk viņš izvēlējās kļūt par cilvēku, ciest un mirt, lai parādītu cilvēkam, ka Viņš ir saistīts ar viņu. Tālu no vēlmes viņu sodīt Viņš stāv cilvēkam blakus ciešanās, nāvē un pat aizgājēju valstībā. Viņš pacieš, ka pret Viņu izturas kā pret ļaunāko no ļaundariem, lai parādītu, ka Viņš mīl visus grēciniekus bez izņēmuma.

Savā mīlestībā Dievs vēlas vadīt cilvēku sadraudzībā ar sevi. Tomēr cilvēks var būt kopībā ar Dievu tikai tad, ja viņa griba ir pilnīgā saskaņā ar Dieva gribu. Būdam cilvēks, Jēzus Kristus palika bez grēka. Lai gan ļaunuma spēki plosījās pret Viņu, Viņš spēja pretoties kārdinājumiem, saglabāt uzticību Dievam un palikt stingrs savā mīlestībā. Viņa pilnība ļāva Viņam stāties kopībā ar Dievu, Tēvu un Svēto Garu kā patiesam cilvēkam, ne tikai kā Dieva Dēlam.

Neviens cits cilvēks nevar sasniegt savu pilnību. Taču savā mīlestībā Jēzus Kristus ir gatavs dalīties savā uzvarā un nopelnos ar tiem, kas Viņam tic un seko Viņam. Šāds vēstījums aizkustina sirdis!

Apustulāta Jāņa atklāsmes grāmatas interpretācija

Virspusēji lasot, Jāņa atklāsmes grāmata runā par pasaules galu, Dieva dusmām un ļauno sodīšanu. Svētais Gars liek mums saprast, ka tas pirmām kārtām runā par Kristus uzvaru pār ļaunumu un Viņa beznosacījumu mīlestību pret cilvēku.

Jāņa atklāsmes grāmata pārņem un attīsta Jēzus atklāsmes par pestīšanas ieceres turpmāko gaitu. Jēzus Kristus pats paziņoja par savu atgriešanos. Viņš atklāja apustulim Pāvilam notikumus, kas saistīti ar Viņa atgriešanos (1. Tesalonīkiešiem 4:15–17; 1. Korintiešiem 15:51–52). Svētā Gara vadībā apustuļi nosauca dažādus pestīšanas ieceres posmus: Pirmo augšāmcelšanos, Tūkstošgadu miera valstību, Pēdējo tiesu, Jauno Radišanu.

Apustuļu uzdevums ir sagatavot ticīgos tā Kunga otrajai atnākšanai. Tie, kas tiks pieņemti, varēs ieiet Viņa valstībā kā pirmie. Bet kas kļūs par citiem? Piemēram, tie, kas nekad nav dzirdējuši par Jēzu? Vai viņi var tikt izglābti, nesekojoši Jēzum? Dieva mīlestība vēlas, lai visiem cilvēkiem būtu pieeja Viņa valstībai. Viņa taisnīgums vēlas, lai visi ietu pa vienu un to pašu ceļu, lai to sasniegtu: pie Tēva var nākt tikai caur Jēzu Kristu (Jāņa ev. 14:6). Tāpēc ikvienam ir jāiepazīst Jēzus Kristus un jāizlemj sekot Viņam. Šajā nolūkā Jēzus Kristus nodibinās savu miera valstību uz Zemes. Tikai tad, kad visi būs brīvi lēmuši par vai pret Jēzu Kristu, Dievs pabeigs savu pestīšanas ieceri.

Šī mācība ir jaunapustuliska īpatnība — daudzas baznīcas pieņem, ka Jēzus atgriešanās ies roku rokā ar Pēdējo tiesu. Pārāk vienpusēji, jo viņi neievēro būtisku soli pestīšanas iecerē, kas liecina gan par Dieva mīlestību, gan taisnīgumu. Mēs priecājamies dalīties Kristus evaņģēlijā ar daudziem kristiešiem no citām konfesijām un labprāt sadarbojamies ar viņiem, lai to veicinātu. Bet mēs paliekam cieši saistīti ar savu mācību, kā liecina Katehisms, jo mēs esam pārliecināti, ka to apustuļiem atklāja Svētais Gars.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Apriņķa apustuļi apriņķa apustuļu sanāksmē Vasarsvētkos
2023.gadā Keiptaunā (Dienvidāfrika)

Attēls: MFP/ Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca

Baznīcas vadība paaudžu maiņā

Paaudžu maiņa ir sākusies Jaunapustuliskās baznīcas apgabalu baznīcu priekšgalā: 2023. gadā divi palīgi tika iecelti par apriņķa apustuļiem un tika iecelts jauns palīgs — saskaņā ar plānu.

Apriņķa apustuļu palīgu pieaugošā iecelšana notiek saskaņā ar skaidru stratēģiju: prasības pret apriņķa apustuļiem ir milzīgas, it īpaši pasaulē, kas kļūst arvien sarežģītāka, sacīja pirmapustulis. Tāpēc jūs nevarat vienkārši iemest vadītājus dziļā ūdenī un skatīties, vai viņi peld. Drīzāk ir svarīgi, lai nākamajiem apriņķa apustuļiem būtu iespēja iepazīties ar šo apriņķi, iepazīt savu darba jomu un tā cilvēkus, kā arī gūt pirmo pieredzi, strādājot kopā apriņķa apustuļu sanāksmē.

Ziemeļamerikā un Centrālamerikā

Ticīgs cilvēks un mīlestības cilvēks, gudrs un drosmes pilns vadītājs un, pats galvenais, paties draugs: tie ir vārdi, ko pirmapustulis Žans Luka Šneiders veltīja apriņķa apustulim

Leonardam R. Kolbam Amerikas Savienotajās Valstīs. 67 gadus vecais Dieva kalps septembra beigās aizgāja pelnītā atpūtā pēc 50 amatā pavadītiem gadiem.

Viņa darbs ir aptvēris Amerikas Savienotās Valstis, Bahamu salas, Barbadosu, Belīzu, Bermudu salas, Kaimanu salas, Kolumbiju, Kostariku, Dominiku, Dominikānas Republiku, Ekvadoru, Salvadoru, Gvatemalu, Gajānu, Haiti, Hondurasu, Jamaiku, Meksiku, Nikaragvu, Panamu, Peru, Sentkitsu un Nevisu, Sentlūsiju, Sentvinsentu un Grenadīnas, Trinidādu un Tobāgo un Venecuēlu.

Tagad par to ir atbildīgs Jons Šnābels. Tajā pašā dievkalpojumā bijušais apriņķa apustuļa palīgs tika

norikots par apriņķa apustuli. 59 gadus vecais Dieva kalps dzīvo netālu no Ņujorkas, viņam ir četri bērni un četri mazbērni, un pēc profesijas viņš bija ieguldījumu pārvaldnieks. Papildus dzimtajai angļu valodai viņš runā arī spāņu valodā.

Āfrikas dienvidos

Spēcīga vadība, gudrība, mīlestība un apņēmība, spēcīga ticība un liela pašāvēība uz Dievu, kā arī prieks un entuziasms: pirmapustulis burtiski apbēra Dienvidāfrikas apriņķa apustuli Džonu L. Krielu ar šiem “ziediem”. Decembra sākumā 67 gadus vecais Dieva kalps aizgāja pensijā pēc 46 gadiem dažādos amatos. Viņš bija atbildīgs par Dienvidāfriku, Botsvānu, Folklandu salām, Lesoto, Madagaskaru, Maurīciju, Majotu, Mozambiku, Namībiju, Reinjonu, Seišelu salām, Svētās Helēnas salu un Svazilendu. Tagad šī ir iepriekšējā palīga Pētera Lamberta darba joma, kurš tika acināts apriņķa apustuļa amatā tajā pašā dievkalpojumā. 59 gadus vecais Dieva kalps ir labi pazīstams ārpus apgabala baznīcas. No 1989. līdz 2017. gadam Pīters Lamberts bija apgabala baznīcu Keiptaunā un Āfrikas dienvidos mūzikas menedžeris un rakstīja dziesmas draudzei un korim.

Jaunajā gadā

Turpmākas izmaiņas jaunapustulisko apgabalu baznīcu augšgalā jau ir pie apvāršņa: piemēram, Tomass Deubels 2023. gada septembrī tika iecelts par apriņķa apustuļa palīgu. Viņam 2024. gada otrajā pusē jānomaina Šveices apriņķa apustulis Jirgs Zbindens. Papildus Šveicei atbildības zonā ietilpst arī Bulgārija, Gibraltārs, Itālija, Kuba, Moldova, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Spānija, Čehija, Ungārija un Austrija.

Jau 2022. gada decembrī Stefans Pošels tika iecelts par palīgu Rietumvācijas apgabalā. Viņš pārņems vadību no apriņķa apustuļa Rainera Štorka 2024. gada jūnijā. Tās ir Albānija, Alžīrija, Angola, Armēnija, Azerbaidžāna, Beļģija, Burkinafaso, Francija, Franču Gviāna, Franču Polinēzija, Gambija, Gruzija, Grieķija, Gvadelupa, Gvineja-Bisava, Irāna, Jordānija, Kaboverde, Kosova, Latvija, Libāna, Lietuva, Luksemburga, Mali, Malta, Maroka, Martinika, Maurītānija, Jaunkaledonija, Nīderlande, Nīderlandes Antīļas, Nigēra, Austrumtimora, Portugāle, Senegāla, Surinama, Sirija, Santome un Prinsipi, Tunisija, Turcija, Kipra un Ēģipte.

Izmaiņas apustuļu lokā

Pagājušajā gadā bija 30 ordinācijas apustuļu amatā un 24 apustuļi tika atvaļināti. Šeit ir visas apustuļu ordinācijas 2023. gada otrajā pusē:

Dievkalpojumā 2. jūlijā Luandā (Angolā) pirmapustulis Žans Luka Šneiders ordinēja bīskapu Rikardo Kiaku Simao (1987) par apustuli. 16. jūlijā dievkalpojumā Kinšasā, Kongo Demokrātiskajā Republikā, trīs garīdznieki tika ordinēti par apustuļiem: priesteris Giresse Mata Manzala (1984), priesteris Roger Nzambiwisi Ndonga (1972) un priesteris Henri Tshetshe Ngoy Ngoy (1974). Visi trīs strādā apriņķa apustuļa Maikla Deppnera darba jomā.

30. jūlijā Neunkirhenē (Vācija) pirmapustulis ordinēja bijušo apriņķa evaņģēlistu Karstenu Denkeru (Carsten Denker, 1972) par apustuli. Viņš strādā Rietumvācijas apgabala baznīcā. Reto Kellers (1965) pārņem apustuļa apgabalu no apriņķa apustuļa palīga Tomasa Deubela. Bijušais bīskaps tika ordinēts par apustuli dievkalpojumā 17. septembrī.

Buenosairesā (Argentīna) pirmapustulis ordinēja apriņķa evaņģēlistu Pedro Ramisu (1973) un priesteri Omaru Pablo Piñeyro (1969) apustuļa amatā 15. oktobrī. 29. oktobrī apriņķa apustulis Rainers Štorks iecēla divus jaunus apustuļus: bīskapi Renē Follmans (René Follmann, 1978) un Gerds Ginters Kiselbahs (Gerd-Günter Kisselbach, 1970) tika ordinēti par apustuļiem dievkalpojumā Badzasendorfā (Vācija).

Attēls: Šveices Jaunapustuliskā baznīca

Apskats

- 04.04.2024 Buenosairesa (Argentīna)
- 05.04.2024 Buenosairesa (Argentīna)
- 07.04.2024 Montevideo (Urugvaja)
- 03.05.2024 Kvando Kubango (Angola)
- 05.05.2024 Luanda (Angola)
- 12.05.2024 Borkuma (Vācija)
- 19.05.2024 Lucerna (Šveice)
- 31.05.2024 Dili (Austrumtimora)
- 02.06.2024 Dili (Austrumtimora)
- 04.06.2024 Denpasara (Indonēzija)
- 07.06.2024 Papua Jaungvineja
- 09.06.2024 Papua Jaungvineja
- 23.06.2024 Nīderhaina (Vācija)
- 28.06.2024 Harare (Zimbabve)
- 30.06.2024 Mzuzu (Malavi)

New Apostolic Church
International

